

Obiskali smo dvojezične vrtce na Koroškem

V organizaciji Zveze prijateljev mladine Ljubljana Šiška je bila 10. oktobra 1986 strokovna ekskurzija vzgojiteljic, pedagoških vodij in ravnateljic vzgojnovarstvenih organizacij občine Ljubljana Šiška na Koroško. Gostji ekskurzije sta bili tudi predstavnica Republiškega komiteja za vzgojo in izobraževanje in Zavoda za šolstvo SRS — OE Ljubljana.

Vabilu na ekskurzijo se je ljubeznivo odzvala tudi tov. prof. Jelka Kunaver, ki je na poti orisala geografsko-sociološko podobo Koroške.

Na Koroškem smo bili sprejeti prisrčno. Najprej je potekal pogovor v Slovenskem dijaškem domu v Celovcu, kjer nam je predstavil problematiko dvojezičnih vrtcev in dvojezičnega šolstva na Koroškem prof. Teodor Domej, v razgovoru pa sta sodelovali tudi tov. Anica Kokot in tov. Milena Gröblacher. Ravnatelj doma, mag. Jože Blajs, nas je popeljal na ogled doma, kjer smo se še posebej zadržali v knjižnici, ki je zelo bogata in strokovno sistematično in vzorno urejena. V dvojezičnem vrtcu, ki deluje v okviru dijaškega doma, smo bili presenečeni nad uspešnostjo otrok in vzgojiteljic — omogočili so nam hospitacijo pri dejavnosti, ki je bila izvedena v slovenskem in nemškem jeziku. Obiskali smo tudi vrtce v Škofičah in vrtce v Št. Primožu, kjer so nas otroci in vzgojiteljice sprejeli s pesmimi in deklamacijami v obeh jezikih. Razveseljivo je, da obiskujejo dvojezične vrtce tudi otroci nemških družin in se tako tudi ti otroci uče obeh jezikov. V pogovoru z vzgojiteljicami smo si izmenjale izkušnje in prijateljska vez se je še poglobila, saj se z nekaterimi še dolgo poznamo — vzgojiteljice so namreč bile v šišenskih vrtcih na strokovnem izpopolnjevanju. Dogovorili smo se o strokovnem srečanju vzgojiteljic v Šiški oz. za obisk naših strokovnjakov s področja predšolske vzgoje na Koroškem. Občudovale smo izvirnost vzgojiteljic v dvojezičnih vrtcih pri pripravi didaktičnih pripomočkov za jezikovno vzgojo in hkrati spoznali skrb nekaterih naših delovnih organizacij, ki so prevzele pokroviteljstvo nad temi vrtci.

Če je bil prvi del ekskurzije bolj strokovnega značaja, je bil drugi del posvečen pogovoru o pomenu partizanskega in protifašističnega boja Korošcev. Obiskali smo Peršmanovo domačijo in prisluhnili — že v avtobusu — pripovedi tov. inž. Pavleta Žaucerja-Matjaža. Osvetlil nam je pomen gibanja za Gašperjevo bralno značko in nas v muzeju ob razstavljeni literaturi spodbudil, da se tudi vzgojiteljice priključimo mnogim, ki »tekmujejo« za Gašperjevo bralno značko. Govoril je zavzeto, doživeto, predano, obujal je spomine na vojne dni, ki jih je preživel kot borec na Koroškem.

Obisk dvojezičnih vrtcev na Koroškem je v nas vzdramil željo po stalnih stikih z njimi in nas ponovno osvestil, da je vzgoja v materinem jeziku temeljni pogoj za razvoj samozavestne osebnosti.

Zmaga Glogovac

Kulturni dom Svoboda v Medvodah je obnovljen

V slogi je moč

Denar, ki ga kulturne skupnosti namenjajo za vzdrževanje in obnovo kulturnih prostorov, je tako skopo odmerjen, da so številni v zelo slabem stanju. Novih skoraj da ne gradimo, temeljita obnova starih in dotrajanih zgradb pa je tudi zelo draga. V Medvodah so denimo v obnovo kulturnega doma Svoboda vložili 28 milijonov dinarjev, kar bi bil samo za krajevno skupnost prevelik zalogaj. Vendar so si bili edini, da življenje v kraju z 12 tisoč prebivalci, številnimi društvi in ljubiteljskimi skupinami, ne sme zamreti. Zasnovali so jasen in pester program dejavnosti, ki bi se odvijala v domu in ga dali okoliškim delovnim organizacijam v premislek. Delavci so ga podprli in za obnovo prispevali 20 milijonov dinarjev. Za 4000 delavcev iz okoliških delovnih organizacij to seveda ni bila prevelika obremenitev saj je vsak delavec prispeval enkratno vsoto 4200 dinarjev iz neto osebnega dohodka. Te možnosti mnoge krajevne skupnosti seveda nimajo. Medvoške delovne organizacije, ki so že prej pomagale krpiti dom, pa so se znova izkazale. Večnamenska dvorana z dvesto sedeži je zdaj v ponos vsem. Seveda pa bo treba poskrbeti tudi za vzdrževanje saj se pogostokrat zgodi, da se tovrstnih novih pridobitev zelo veselimo, a sčasoma tudi veselje splahni, ker zaradi pomanjkanja denarja za vzdrževanje zgradbe samevajo in propadajo. Zato so v Medvodah dobro premislili in si zagotovili denar. Dva milijona na leto bodo v glavnem prispevali sami, saj upajo, da bodo s pestrim programom pritegnili veliko krajanov, ki bodo polnili blagajno, del pa bo dala ljubljanska kulturna skupnost, občinski proračun in po sporazumu, medvoške delovne organizacije.

V. V.

V nabito polni dvorani prenovljenega doma Svobode Medvode, so organizirali zaključno prireditelstvo Ostrovrharjevih srečanj. Na tej prireditvi je predsednica občinske kulturne skupnosti Jelena Gačša, vročila Petru Militarovu Ostrovrharjev kipec, kot najvišje priznanje za kulturno ustvarjanje v naši občini. Peter Militarov je to priznanje prejel kot izjemno uspešen amaterski režiser, ki ga poznajo tudi zunaj slovenskih meja, obenem pa tudi kot dejaven družbeni delavec v organih ZKO in kulturne skupnosti naše občine.

Srečanje pionirjev Jugoslavije v Sarajevu

Pod geslom »Skupaj smo lepši, skupaj smo močnejši«, je v Sarajevu potekalo že osmo srečanje pionirjev Jugoslavije. Na že tradicionalni prireditvi so se zbrali mladi iz vseh republik in pokrajin. Slovenijo so tokrat zastopali mladi iz osnovne šole heroja Veljka Vlahoviča. Program je bil zelo pester saj so bili trije dnevi za toliko radovednih oči, kar prekratki. Najprej so ustanovili odred »Bratstvo in enotnost«, ki ga je sprejel tudi član predsedstva SFRJ Stane Dolanc in družbenopolitične organizacije mesta. Obiskali so med drugim spominski park VRACA in si ogledali tovarno FAMOS. Pripravili so tudi okroglo mizo na kateri so razpravljali o obujanju

tradicij iz NOB. Bilo je zelo tvorno saj so se o številnih žgočih vprašanjih zelo odkrito pogovarjali. Poudarili so, da so vsakoletna tovrstna srečanja zelo koristna saj so se stekle nove vezi in sklenila nova prijateljstva med mladimi iz vse Jugoslavije.

Predlagali pa so tudi nekatere spremembe s katerimi bi tovrstna srečanja še bolj popestrili in obogatili.

Marija Jovanović